

XVII. kötet

Budapest, 1902. június 8-án.

23. szám.

Átöröklés.

- Hisz nagysád az átöröklésben?
 — Már hogyan hinnék! Gyermekeimnek minden gonoszságában fölismerem az apai örökség hatását.
 — És a nagysád kedves férje is hisz benne?
 — Igen, e hibákért a felelősséget mind reám hárítja.

Tapintatos ékszerész.

- Egy hölgy egy hamis gyémánt nyaklánczot hozott, a melyről tudni szeretné, hogy valódi-e, vagy hamis? — jelenti az ékszerésznek egyik segédje.
 — Férjes nőnek látszik? — kérdi az ékszerész.
 — Igen, tisztességes nőnek látszik s jeggyűrű van az ujján.
 — Akkor mondja neki, hogy a gyémántok valódiak. Minek hoznánk veszedelmet a szegény férj fejére?

Egy házi barát naplójából.

- A házasság olyan, mint az ebéd. A hol kettőnek főznek, ott három is jóllakhatik.

Megfelelt.

- Ugy veszem észre, hogy nagysád nem nagyon siratja a veje halálát, — mondja valaki egy anyósnak, a kinek nem rég halt meg a veje.
 — Eléggé megsirattam én az ő életét! — vágott vissza az anyós.

Iskolában.

- Esperes.* Hallom, gyerekek, a plébános úrtól, hogy szorgalmasan jártok iskolába, a katekizmust is figyelemmel tanuljátok, mondd meg hát nekem, Tót Miska, miért harapott Ádám az almába?
Tót Miska. Csak azért, mert nem volt bicskája!

Válunk.

(Humoros beszély.)

Este tíz órára járt az idő. Az asztalnál ültünk, én magam elé bámultam, ő pedig egy könyvet olvasott, melynek a czimlapján ez a felirat volt:

Zola Emil

Nana.

Már vagy egy félórája, hogy így ültünk hallgatagon. Nekem ez cseppet sem volt ínyemre, mert ki nem állhatom, ha egy nő tudakos és a könyveket bujja. Minek neki olvasni? Ha mindenáron akar, vegye a kezébe a szakácskönyvet, ne pedig Zolát.

Megnéztem az órát. Tíz perc múlva tíz. Tíz óráig várok, ha addig nem hagy fel az olvasással, megszólom érte. Türelmetlenül számlálgattam a perczeket. Három . . . négy . . . öt . . . hat . . . nyolcz . . . Két perc híján tíz.

A belépő szobaleány megakasztott a további számlálásban. Kíváncsian lestem, hogy mit akar?

A feleségemhez ment és így szólt:

— Nagysága kérem, tessék kijönni, itt van a kéményseprő.

Feleségem bámulva tekintett fel a könyvből:

— Most? Tíz órákor . . . Jöjjön holnap . . . ne ily késő este.

A szobalány jó éjt kívánva kiment.

Az óramutató pont tizet mutatott. Szivem hangosan dobogott, mert most . . . oh! . . . És így szóltam remegő hangon:

— Biz késő van, már eleget olvastál édesem!

Feleségem rám mereszté nagy szemeit.

— Eleget? Ugyan!

— Én úgy gondolom, hogy . . .

— Maga ostoba! Mit ért maga az irodalomhoz? . . . a művészethez? . . . Számlákat írni, nyugtát adni, ahhoz ért, de . . .

— Bocsánat édesem, — szakítottam félbe, — de nem arról beszélek, hogy ki mihez ért, hanem . . .

— Pardon, uram, — szólt most ő szavaimat félbeszakítva, — arról van szó . . .

— De ha mondom, hogy nem . . .

— Igenis arról van szó, — toppantott lábával hangosan feleségem, — arról és nem másról.

— Legyen akaratod szerint, — szóltam engesztelőleg, nehogy vihar támadjon.

De már késő volt. A vihart nem lehetett elkerülni. Feleségem megsértődött engedékenységem miatt. Sirva fakadt s keserves könyhullatások közt adta tudtomra, hogy szivtelen, nyomorult, gaz férj vagyok, a kivel nem érdekes egy fedél alatt lenni, a ki a feleségétől megvon minden örömet s csak bánatot okoz neki.

— Vagy azt gondold, — szólt, — hogy engedékenységed megigéz? Nem! Te hitvány ember vagy, a ki . . .

— Elég! — szóltam indulatomat visszafojtva, haragosan kipirult arczal. — Elég!

— Igen elég, — szólt ő, — hát válunk!

Szólt és a faképnél hagyott.

*

Beállt az éj, a kínok éje. Egész éjjel fent voltam s hánykolódtam ágyamban. Folyton fejemben motoszkált feleségem szava: Válunk!

Istenem! Egy rövid év letelte után már el kell hagynunk egymást. Nem, ez lehetetlen! Én szeretem őt s ő is engem. Aztán miért válánk el? Ezen apró összezőrdülés miatt? Beszélni sem érdemes erről. És mégis . . .

Hirtelen egy gondolat villant meg agyamban. Hátha kiengesztelném? Talán már meg is békült. Hisz az egész oly semmitmondó apróság. Megyek s fölkeresem, hogy kibékítsem.

Indultam. Hálószobájának ajtaja előtt megálltam. Nesz nem volt hallható. Alszik? Eh, mindegy. Bemegyek.

Hirtelen kinyitottam az ajtót. Nagy meglepetésemre nem láttam őt sehhol . . . Eleinte azt gondoltam, hogy a konyhában lesz; de csakhamar meggyőződtem a szomorú valóról. Az asztalon egy szelet papir hevert, melyre kuszált betűkkel ez volt írva:

Isten veled férjem!

Mire elolvasod e sorokat, már a vonaton ülök és olvasom Zola «Naná»-ját. A mamához mentem Kőrösre. Miattam ne aggódj, én majd csak otthon éldegélek egyedül. Ügyvédemet a napokban megnevezem, ki a válópör megindításáról majd gondoskodik. Válunk!!

Isten veled
Magda.

U. i. Aztán, ha találkoznánk, ne merj tegezni engem.

Fenti.

Csüggedten hajtottam le fejemet. Tehát vége! Elválunk egymástól. A mamájához ment s ügyvédet fog megbizni a válópör megindításával. Oh, Istenem! Mi lesz velem?

Meg kell akadályoznom. Igen, de a mamájához ment, az anyósomhoz, a kivel én nem bírok, úgy pereg a nyelve. Ha csak a hangját hallom, azt gondolom, hogy az ég dörög, hátha még dörög!

Nekem ugyan még nem volt szerencsém dörögni hallani; de egy szolga mesélte, hogy az egyik cselédére egyszer úgy rá kiáltott, hogy az mentem megsiketült.

De én nem bánom, siketüljek meg, csak Magdámat visszakapjam!

Leültem a székre s néztem a levelet. Köny gyülemllett szemembe, végig permetezett arczomon, le a levélre . . .

Egyszerre hangos nevetés ütötte meg fülemet s valaki elkiáltotta:

— Kukuk!

Körülnéztem. Szivem hangosan megdobbant s örömkialtással rohantam feleségemhez, a ki a szekrény mögül elődugta borzas fejét.

Meglepetve kiáltottam :

— Hát te itt vagy? Oh, te angyal! Ugy-e nem válunk?

— De igen, — szólt mosolyogva.

— Hogyan! — szóltam csukló hangon, — te... te... ját... szol... a... szivemmel?

— Komolyan mondom, hogy válunk, de nem egymástól, hanem eddigi szokásunktól.

— Ebbe megnyugszom, — szóltam örvendve.

— Tehát válok...

— Hadd el e szót!

— Válok a regényektől s szakácskönyvet olvasok.

— Jó lesz, jó lesz, — mondtam boldogan.

Ő pedig folytatá :

— Felhagyunk minden bolondsággal s csak egymás szerelmének élünk. Nemde úgy lesz?

S rám hajtotta illatos szőke fejét.

— Lesz még valami? — kérdém.

— Igen, így aztán boldogokká — *válunk!* — monda s átfonta karjaival a nyakamat.

Én pedig a szerelemtől megittasodva, illatos hajától elkábulva lelkesen kiáltottam fel :

— Igen, mi válunk, válunk — boldogokká!

S a békekötés örömeire feleségem össze-vissza csókolt — mélyen leszállított áron, mert csak egy selyemruhát kért.

Csergő Gyula

Sorozás után.

I. legény. Beváltál katonának, pajtás?

II. legény. Nem én, az orvos alkalmatlannak nyilvánított, mert azt mondta, hogy az egyik lábam rövidebb. Hát téged bevettek?

I. legény. Nehéz az orvosoknak inyére lenni, pajtás! Nálam meg az ellenkező hibát találta, hogy az egyik lábam hosszabb.

Melyik tette lóvá?

A forradalom tavaszán történt, hogy az öreg segédtelekkönyvvezető olvassa az ujságban, hogy behozták a sajtószabadságot; de sehogy sem érti, hogy mi is az a szabad sajtó? Kérdésére fiatal főnöke tréfásan mondja neki:

— Hát mi lenne más, minthogy a más sajtóján szabad sajtolni ezután.

Az öreg csak dörög, végre is beállit a járásbiróhoz nagy szomoruan.

— Miért búsul úgy öreg?

— Már hogyné búsulnék, mikor olyan bolond dolgokat csinálnak Pesten! Mert az már csak még sem járja, hogy az én sajtómon egész szabadon más is sajtoljon.

— Tyúh, öreg, hisz ez másféle sajtó.

Az öreg kijön s oda szól egyik barátjának:

— No, most már csak azt szeretném tudni, a két főnök közül ki tett tulajdonképen lóvá?

Sikerült válasz.

Biró. Volt ön már büntetve?

Vádlott. Igenis. Egyszer egy barátomnak betörtem a fejét, ki ütöttem egy zápfogát s azután alaposan helyben hagytam. Mindezért be voltam zárva egy órára.

Biró. Hogyan lehet az?

Vádlott. Nagyon egyszerű. Akkor még diák voltam s a tanitóm bezárt egy órára...

Egy esőkönyös agglegény naplójából.

— A házasság szép dolog; de negyven év előtt nagyon korai, negyven év után pedig már elkésett.

Női furfang.

— Hogyan, Aranka! Ismét száz koronára van szükséged? Tudod, hová vezet ez?

— Hogyné, kedves öregem, egyenesen a divatárusnőm-höz vezet!

A koczavadász öröme.

Egy koczavadász elsütötte fegyverét egy nyúlra. Az átkozott tapsifüles azonban meg se mozdult, mintha oda czövekelték volna s egykedvűen mosta magát tovább. A koczavadász másodszor is rá lőtt. Erre már mégis csak odább állott a tapsifüles.

— No, végre! — kiáltott fel elégűlten a koczavadász.

— Mit örülsz neki? — fordul hozzá vadásztársa, — hiszen elhibáztad!

— Tudom, — volt a válasz, — de legalább kimozdult a helyéből. Képzeld el, milyen boszantó volna reám nézve, ha ott marad! . . .

Dívtos haj.

Hosszas távollét után találkozik két jó barát az utcán.

— Hát megnősültél azóta? És milyen a feleséged? Szőke-e vagy barna?

— Barátom, napja válogatja.

Szeretjük . . .

Szeretjük sokszor a leányt,
Habár szép arcza nines,
De szive, lelke jó, nemes,
Mérhetlen, drága kincs.

Bámulnak rajt az emberek,
A hir ha ilyet mond,
És hajtogatja mindegyik:
«A szerelem bolond!»

. . . Ti léhák, üres lelkűek,
Ne csodálkozzatok:
Mit érdekel a hiu szép
Világtalan vakot!?

Árkosi Odön.

Banketten.

Nagy gyűlés volt egy városban, hol sorra dikióztak. A derék patikás többször feláll s mikor szólani akar, mindig más kezd hirtelen beszélni. De ő csak rendre feláll s mindig le kell ülnie. Mikor végre mindenki beszélt már, oda kiált valaki:

— Halljuk Hazait!

Mire a patikárius szerényen feláll s mondja a lámpa felé mutatva:

— Füstöl a lámpa!

S mint ki jól végezte dolgát, le is ült rögtön.

Zavarba hozó szójárás.

Egy törvényszéki elnöknek szavajárása volt, bármiről volt is szó: *lássuk*.

Egy válóper tárgyalása közben egy csinos fiatal nő azzal a panaszszal állott elő, hogy őt férje tetteleg bántalmazta.

— Nem átalott engem hátba rúgni, — panaszolja a szegény nő.

— Lássuk! — jegyzi meg szokása szerint az elnök.

— De elnök úr, ennyi ember előtt! — pironkodik a menyecske, — menjünk át legalább a másik szobába!

Gonosz nyelv.

Anyós. Nézd, édes vöm, kis leányod már harapni is tud!

Vő. Nem csoda, hiszen egészen az édes anyja!

A törvénykezési palotából.

Elnök (a fiatal vádlotthoz). Te még csak tizenöt éves vagy s már is olyan súlyos lopás vádja terhel! Nem érzed bünbánatot?

Vádlott. Nagyságos elnök úr, édes apám épen akkor beteg lett, hát nekem kellett őt helyettesítenem.

A család.

János. Mit szól kend hozzá, a saját fiam azt mondta, hogy zsvány vagyok?

István. Azért nem köll haragudni, hiszen a saját családjában csak nincs titok.

Az akadály.

A. No, pajtás, hát megnősültél? És mondd csak, boldogok vagytok?

B. Végtelenül!

A. Van-e már gyermeked?

B. Nincsen . . . Nagyon szűk lakásunk van!

Jobban van?

A. Hallottam, hogy kedves neje beteg, igaz?

B. Igen.

A. Nos és jobban van már?

B. Oh dehogy, megvolnék elégedve, ha csak jól volna!

Hajmeresztő történet.

I.

Egy afrikai utazó épen a függőágyát készíté, midőn egyszerre csak megjelenik egy tigris

II.

és rá ugrik, de a függőágy kötelének hurokjába kerül, mely fojtogatja.

III.

Az utazó rá süti revolverét, de vesztére, mert a golyó ketté szakítja a kötelet s a tigris kiszabadult

IV.

s üldözőbe vette a szerencsétlen Afrikautazót, a ki bele kapaszkodik

V.

egy ágról lelógó kötélbe. Akkor látja, hogy nem kötél, hanem kigyó.

VI.

Meglóbálja s messze eldobja magát a magas fűbe.

VII.

VIII.

IX.

Föllélegzik, hogy sikerült megmenekülnie a kettős veszedelemből;

de hajh, szerencsétlenségére egy egyszarvú fejére pottyan,

rémültében nagyot ordít s fölébred. Mert álom volt az egész.

Metamorphosis.

Szoknyácskában járt a Miska,
Mint a kedves kis Mariska.
Miskát Marcsa dédelgette,
Becézgette, szeretgette.
«Miska, te vagy kis babácska,
Én meg vagyok a mamácska.
Mamácska fog pusztit adni,
De neki kell szót fogadni!»
Miska magát meg is adta,
Marcsa szavát megfogadta.
De az idő gyorsan tellett
Pajtáskodás, játék mellett,
S változatot nagyot hozott,
Mariska is megváltozott.
Mi lelheti a Mariskát?
Nem szereti már a Miskát!
«Hát nem játszol — tréfálsz — nevensz?
Hát már engem nem is szeretsz?»
És Mariska, a kis dőre,
Kezét tette a csipőre:
«Szerettelek, — mindhiába, —
A mig jártál — szoknyácskába,
Meg is mondom bátran neked,
Kis fiúkat nem szeretek.
Sem teveled, sem Kálmánnal
Nem játszom, csak kisleánynyal.»
Nézzétek a kis Mariskát,
A faképnél hagyta Miskát!
S mi az oka? — csak egy szócska,
A legelső nadrágoeska.

★

Az idő csak tellett — tellett,
S egyszer hosszú ruha kellett
Marcsának, — volt hozzá jussa, —
Visszafordult a gusztusa.
S újra boldog a jó Miska:
Felesége a Mariska!
S mint hajdan a kis szoknyába,
Szófogadó mostanába.

Bor-Bál.

Szép kezek.

Inas. Jaj de szép kezed van, Mari!
Szobaleány. Elhiszem azt, mondja is a naacsága, hogy
ennek a Marinak a kezére kell nézni.

Vendéglőben.

Egy paraszt bemenvén a szomszéd városba vásárra,
betér egy vendéglőbe, hogy éhségét csillapítsa. A pinczér
előbe teszi az étlapot. A paraszt eltolja magától, mond-
ván:

— Most nincs kedvem olvasni, majd később, ha meg-
ebédeltem!

Remek kántor.

Torka szakadtából ordít a kisbiró porontya egy széken ülve, mikor flegmatikusan mondja a kisbiró élete párjának:

— No, asszony, meglásd, ebből a kölyökből remek kántor lesz!

Ellenkező hatás.

I. betörő. Nagyszerű vivmány a villany!

II. betörő. Hadd el, pajtás, nekem káromra volt.

I. betörő. Hogy-hogy?

II. betörő. Mert az utóbbi betörésemnél épen a villanyos csengetyűnek köszönhettem a hat havi hűsölésemet.

A szokás hatalma.

Jegyző. Asszonyom, megboldogult férje végrendeletében önnek hagyta vagyonát, a mi kifizetetlen számlákból áll.

Özvegyasszony (dühösen). Hah! a nyomorult, megint vesztett a kártyán. Ezt nem tűröm tovább, el fogok tőle válni!

Igazságtalanság.

Hej jó dolga van a sok bogárnak!

Hat, nyolcz, s hányan száz lábon is járnak.

Nekem kettőt adott a Teremtő,

Hogy ne tántorogna ez a kettő?

Bor-Bál.

Ellenkező hatás.

— Miért van a te gyermekeidnek mind olyan szomorú arca?

— Édesem, ne beszéljünk róla! Ez a dolog engem is kétségbe ejt. Isten a tanum, hogy reggeltől estig mindig verem őket, hogy ne vágjanak olyan szomorú arcokat.

Eljárt a szája.

Bandi haza jön az iskolából nagy mérgesen. Ledobja táskáját, kalapját, leül a sarokba és duzzog magában.

— Mi baj, Bandika? — kérdé aggodalmas arcczal az anyja.

— Oh, mama, az a tanító! A tanító, a tanító! . . .

— Mit csinált?

— Megbüntetett . . .

— Bizonyára megérdemelted!

— Nem, mama. Még ő maga is mondta, hogy nem érdemes engem megbüntetni, mert úgy sem javulok!

Látatlanul.

Az anyjuknak vértolulása volt. Az orvos pióczát rendelt. A gazda elviszi a receptet a patikába. A patyikus rendes szokása szerint átveszi az irást s meg se nézi, csak mondja:

— Jöjjön el, bátyám, egy óra múlva, akkor lesz kész, előbb nem lehet, mert főzni kell!

A paraszt fejcsóválva megy vissza az orvoshoz s mondja:

— Nem jól van írva a recept, tekintetes uram, mert ha megfőzi a patikás a pióczát, bajosan lesz az jó!

— Miért jár nagysád gyalog, mikor pompás lovai vannak?

— Mert mindenki a lovaimat bámulja, velem pedig senki sem ér rá törődni!

Lakatosné.

Lakatosné öreg asszony,
Ránczba szedték őt az évek,
Míg a fejét szín ezüsstel
Fedte be a hosszú élet.

Lábai is oda vannak,
Alig tud már rajtok menni,
Segítőül melléjük egy
Harmadikat kellett venni.

Fából van az istenadta,
Mégis sokat köszön néki,
Buzgón támogatja mindig,
Ha az utczát végig méri.

Roskadozik, pedig egykor
Az andalgót úgy kirakta,
Akkor még a tánczok-táncza:
Rezgő csárdás volt divatba'.

Piros-pozsgás, szép menyecske
Volt még akkor, most is látom,
Hisz nélküle nem is tudom
Elképzelni ifjuságom.

Mosónó volt s akkoriban
Mindennapos lón minálunk,
Mert nagy lett az istenáldás
S igen népes a mi házunk.

Sok dolog volt persze mindig,
Jött nagymosás, majd nagyünnep,
Mikor is az asszonyok már
Jóelőre főznek, sütnek.

Vigan nyujtózott a tészta,
Dagasztották a kalácsot,
Melyhez a jó Lakatosné
Törött mindig diót, mákot.

Körülötte ólálkodva
Ezt is, azt is csiptem, esentem,
Ám ha rajt' ért, megszidott jól,
Szépre, jóra intve engem.

Hanem vásott, gonosz ficzkó
Voltam ám én akkorában
S leteremtettém szegényt
Amúgy isten igazában.

Régen volt ez. De ő hozzánk
Most is eljár néha-napján,
Hatvanhat szép kikeletnek
Mosolygását hozva ajkán.

Mosni nem tud már s helyette
Tollat foszt, vagy főz, keverget,
S jobbnak hiján, — mert még vannak, —
Mesél a kis gyermekeknek.

Délben aztán atyám mérges,
Mert nekik nem kell az étel,
Persze, hiszen Lakatosné
Jól tartja őket mesével.

Sokszor a mult tekervényes
Ösvenyén jár a jó lélek
S panasolja, hogy mennyire
Felcsufolta őt az élet.

Az emberek elfeledték,
Ifjusága oda hagyta,
Alig kerül innen-onnan
Egy-egy betevő falatra.

S mosónó lesz újra . . . Hozzá
A harag ad erőt, tápot,
És úgy mossa, úgy szapulja
Ezt a gonosz, rossz — világot.

Árkosi Odön.

Ok.

Tanító. Mivel igazolod, Bandi, tegnapi kimaradásodat?
Bandi. A nagymama érkezett meg s miután apa nem
akart a vasutnál várni, hát engem küldtek ki.

Nevető fejták.

Szörnyen haszontalan az életnek sorja!
Az embert biztosan az sírba sodorja!
Legelőre járnak ökrök és tehenek,
Én nem járok velök, én itten pihenek.
Kedves szép marháim, ti tovább is lesztek,
De mán ez világon többet sohse esztek
Hű pásztorokkal,
Subányi Istókkal.

Itt nyugszik
Wégh János.

Mint látni betegsége volt halálos.
Szegénynek nem volt éjeli pihenése,
Mert ő volt a falu éjeli őre.
De mindennek vagyon vége,
Most pihenhet nyugton örök időre.

Budapest, K. M. Versben és prózában is módunk van válogatni; az a fura cím azonban sokkal gyöngébb alap, sem hogy egy egész elbeszélést lehetne rá építeni. — *Bars-Taszár, F. K.* Csak az egyikben van új ötlet, de az is bele fül a nagy szóáradatba. Talán még sikerül kifogni belőle. — *Tréfa.* Kettejét asszen-táltuk. — *Budapest, Cs. Gy.* A prózának több hasznát vettük. — *Halas, T. L.* Észrevehető haladás nyomát most sem fedezhettük föl bennök. — *Pay-Kos.* Magánlevelek írására nincsen időnk. Sőt utolsó levelére még itt sem válaszolhatunk, mert nem tudunk rajta eligazodni. Ne sajnálja óhaját érthetőbb szavakba önteni!

Magyar királyi államvasutak.

66580/902. sz.

Pályázati hirdetmény.

Alulírott igazgatóság a magyar királyi államvasutak műhelyeiben 1903. évben esetleg 1904. és 1905. években szükséges szövött- és rövidárúk, nemezok, nyírott futó és linoleum szőnyegek szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A pályázat tárgyát képező anyagokat feltüntető ajánlati űrlapok, valamint a szállításra vonatkozó és az ajánlattételnél kötelező részletes módozatokat tartalmazó ajánlati felhívás valamennyi hazai kereskedelmi- és iparkamaránál megtekinthetők és az alulírott igazgatóság «Anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál. (Budapest, VI., Andrassy-út 73. szám, II. emelet, 46. ajtószám) díjtalanul kaphatók. Az előírt módon kiállított, ivenként egy koronás magy. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok, a 60 filléres magy. kir. okmánybélyeggel ellátott és aláírt ajánlati felhívással együtt, lepecsételve legkésőbbben folyó évi június hó 18-ának déli 12 órájáig a fentemlített szakosztálynál benyújtandók, vagy posta útján oda küldendők. Az ajánlat borítéka a felirattal látandó el: «Ajánlat 66580/902. sz.-hoz.» Bánatpénz gyanánt az ajánlandó cikkek értékének 5%-ka legkésőbbben folyó évi június hó 17-ikének déli 12 órájáig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő. Később benyújtott ajánlatok, valamint az olyanok, melyek nem az előírt módon tételnek, vagy a melyek az aláírandó ajánlati felhívás nélkül nyújtatnak be, figyelembe nem fognak vétetni, Budapest, 1902. évi május hóban.

A magyar kir. államvasutak igazgatósága.

15013/I. szám.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak budapest-balparti üzletvezetősége a rákos rpu-i olaj gázgyár céljaira az 1902. évi július hó 1-től 1903. évi június hó 30-áig terjedő egy éven

át, esetleg kedvező árak elérése esetén az 1905. évi június hó 30-áig terjedő 3 éven át olaj gázfejlesztéshez szükséges szabványos Pintsch-féle megfelelően megmunkált öntött aczél gázgörek szállítását biztosítani kívánván, arra ezenel nyilvános pályázatot hirdet. A gázgörek évi szükséglete 65 darab. A szállításra vonatkozó részletes módozatokat magában foglaló ajánlati felhívás valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál, a magyar királyi kereskedelmi muzeum igazgatóságánál, valamint az országos iparegyesületnél megtekinthető, az üzletvezetőség általános osztályában (Teréz-körut 62. szám, I. emelet, 8. ajtó) pedig megszerezhető. A pályázati feltételek kiegészítő részét képező 122291/96 sz. általános anyagszállítási feltételek a magyar királyi államvasutak budapesti nyomtatványtáránál szerezhetők meg. A szabályszerűen kiállított s ivenként 1 koronás magy. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve és a borítékon ezen felirással: «Ajánlat a 15013/902. sz.-hoz» ellátva, legkésőbbben folyó évi június hó 20-án déli 12 óráig üzletvezetőségünknel (Teréz-körut 62. sz. I. emelet, ajtó 5) adandók át, a bánatpénz pedig ugyanott a gyűjtőpénztárnál folyó évi június hó 19-ig teendő le.

Budapest, 1902. évi május hó 15-én.

Az üzletvezetőség.

51532/902. sz.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott igazgatóság Pozsony r. állomáson létesítendő központi villamos világítási telepnek és világítási berendezésnek létesítésére, illetve az ahhoz szükséges tárgyak és anyagok szállítására és üzemképes állapotban való felszerelésére nyilvános pályázatot hirdet. Ezen szállításra vonatkozó részletes módozatokat tartalmazó «feltét-füzet» mellékleteivel együtt, valamint a szállításnál mérvadó 75.440/92. sz. különleges feltételek a magyar kir. államvasutak igazgatóságának (Budapest, Andrassy-út 73/75.) nyomtatványtárában öt korona fizetés ellenében kaphatók. A szabályszerűen kiállított, ivenként egy korona m. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbbben folyó évi július hó 15-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak gépészeti főosztályában átadandók, illetőleg oda posta útján küldendők. A boríték ezen külzimmal látandó el: «Ajánlat az 51532/902 számhoz». Az ajánlati összeg 5 %-át felérő bánatpénz 1902. évi július hó 14-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő. Bánatpénz nélküli, a vagy feltét-füzetnek meg nem felelő ajánlatok, továbbá olyanok, melyek nem a kitűzött határidőig érkeznek, vagy táviratilag tételnek, végre olyanok, melyekben vakarások előfordulnak, nem vétetnek figyelembe.

Budapest, 1902 május 14-én.

Az igazgatóság.

x **Bámulatos haladás!** Annak lehet nevezni a mit elért sok ezer földbirtokos az élősövény-ültetésekkel s joggal állithatjuk, hogy mulasztást követ el minden gazda, ha nem ezt alkalmazza, mert majorok, tanyák, legelők stb. a legolcsóbban egyszer s mindenkorra ugy zárhatók körül, hogy abba semmiféle apróbb állat be nem hatolhat, illetve ki nem menekülhet, szóval a körülkerített részeket teljesen zárhatóvá teszi. Megrendelhető az «Ermelléki első szőlőoltvány-telep»-en, melynek lapunk mai számában közölt hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

x **Vérgyógyítás (Hemopatía).** Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföld jobb köreiben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, sziv-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és bőrbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapest, V., Váci-körut 18. sz.* alatt egy, ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elsorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezetnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A képeket horganyba edzi **FREUND.**

➡ Maradékok ➡

és partiárúk legolesóbban kaphatók női és férfi kelmékben, sima és aszúr selymekben, batiszt, zephir, damaszt-árúk és fehéreneműekben

Erzsébet-tér 4. sz. az udvarban.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB NÉVŰ ÓRAÜZLETÉ

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- ÉS MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRAKNAK STB. STB.

ÓRAK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLASSAL
KÉSZPÉNZÉRT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

ÉS A RÉSZLETFIZETÉS 1000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

Hirdetések

a lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula Budapest, Szervita-tér 8. vétetnek fel.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek.** Ezer csemete elég 200 méterre. — **Ára 6 ft.** Nagy mulasztást követ el mindenki kinek örökös áthatlan kerítésre van szüksége, ha nem ezt alkalmazza, szikes, köves, homok, agyag-, nedves talajban is egyenlően tenyészik. Azért is terjedt úgy el, hogy alig van az országnak oly része, hol nagyban ne szaporítanák.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. **Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt, címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdeklőben áll kik rendelni semmit nem akarnak, mert benn számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.** Cim: **«Érmelléki első szőlőoltványtelep» Nagy-Kágya, u. p. Szérfelyhid.**

Biztos hatású szer

hörghurut (szamárköhögés), gégefő- és bronchial-katarrhus ellen a Bayer-féle

Contratussin.

Egy eredeti palack 1 korona 40 fillér.

Kapható minden gyógyszerárban és a készítőnél

Vörös-kereszt gyógyszerárban

Budapest, VI., Andrassy-ut 84.

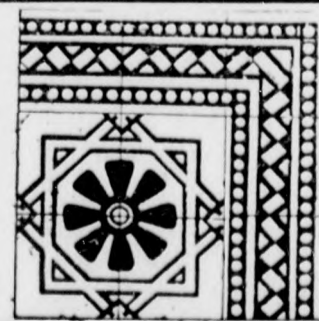
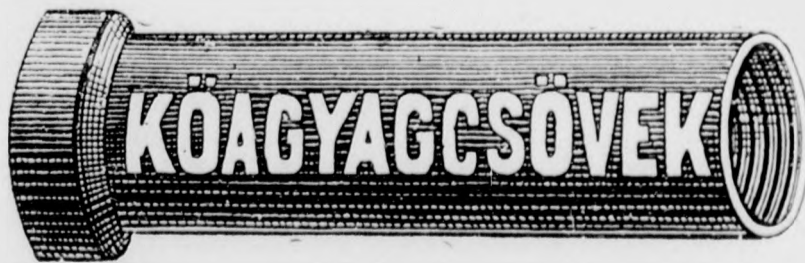
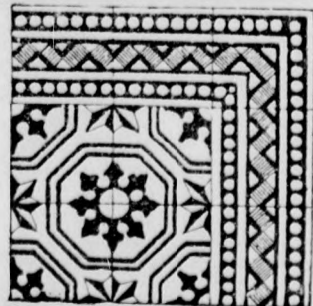
WALLA JÓZSEF, mozaik és csementáru gyára BUDAPEST, Rottenbiller-utca 13. szám.

Granit-Terazzó
Betonirozások
Medenczék
Csatornázások
Szökőkutak

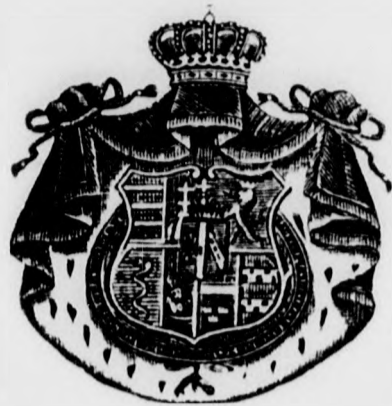
Jászolok
Fayence falburkolati lapok
Aszfalttető és elszigetelő lemezek

Keramit-lap
Mozaik lap a la Mettlachi
Márvány-Mozaik lap
Czement-lap
Menyezet nádszövet

Tüzálló (chamotte) téglá
Portland czement
Román czement
Terracotta áruk.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

